

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Svcqvet E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 23. de statu cœlibatus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

CAPVT XXIII.

Meditatio de statu cœlibatus.

PRÆLVDIVM I. Contemplare, ô anima, in cœlo Virgines sequentes Agnum IESVM quocumque ierit.

PRÆLVDIVM II. Ora Deum ut te dignetur, si est pro eius majori gloria, ad hunc statum vocare, aut si in eo es, conservare.

*Quis status
& qua causa
eligendus.*

PVNCTVM I. Considera Primò omnem vitæ statum ordinari, atque eligi debere velut viam cuique commodiorem ad vitam æternam. Illum autem procul dubio talem esse, qui ad iumenta plura, pauciora habeat impedimenta. Secundò, quam commoditatem præbeat Deo serviendi status cœlibatus maximè Virginitatis, & reperies primò retribuere libertatem. Nam qui matrimonio juncti sunt, sui corporis potestatem non habent, sed alterius alter. Sunt enim ut Apostolus ait, colligati, ut habitatione, mensâ, toro; sic & mutuo mancipio & nexu, uti duo mancipia eidem catenâ alligata. neque enim ut Chrysostomus ait: ulla mancipia in cuiusquam dominatu sunt, ut vir & uxor. Cœlebs autem & virgo mente & corpore, liberi Deo servire arbitratu suo possunt.

*Servitus
matrimonij.*

*Cœlibatus
facit nos
aptos ad
orationem.*

Secundò. Tribuit facultatem sine impedimento orandi, & Deo placendi. Nam mulier in nupta, & virgo cogitat solùm ea quæ Domini sunt, ut sit sancta corpore & spiritu; quæ nupta cogitat quomodo placeat viro, & divisa est. Nam amor in maritos, vel uxores, & liberos, & voluptas etiam si licita, mentem nihilominus occupat, distrahit, deprimit, enervat, sicut omnis iracundia mentem seu iusta, si ve injusta excæcat.

*Tribulatio
carnis in
conjugio.*

Tertiò, Liberat à tribulatione carnis, quam conjugati habent juxta Apostolum; multis item curis, & malis quorum societatem in it uterque conjux; uti sunt:

Pau-

Paupertas, sterilitas, zelotypia, dissensiones, liberorum educatio, eorum rebellio, mores improbi, mors saepe infamis, discordia, quæ effugere cum toro, domo, mēsa conjuncta sint, neutri licet. Accedit morbos animi, & corporis communes ferè conjugibus esse, qui saepe alterum ab ipsis nuptiis invadant, & utrumque perpetuò miserum faciant, neq; hoc tantum, sed quotannis uxor & cum eâ ob amorem matris, ferè mortis certu periculum adire debet, si fructum matrimonii capere, id est, prolem edere cupiat. *Aspira*, ut sup. pag. 8. *Hæcine firmâ fide*, &c.

PUNCTVM II. Considera statum Virginitatis valde sublimem, imò Angelicum à Christo Domino vocari. sic enim ait: qui non nubent, neque nubentur, erunt sicut Angeli Dei, ideoque hos libenter cum virginibus versari, quemadmodum in fornace Babylonis tribus pueris se junxit Angelus: unde Ecclesiasticus: Omnis ponderatio non est digna continentis animæ. usque adeò, ut etiam in Ethnicis valde fuerit venerabilis, & in Vestalibus, & Sibyllis dono prophetiæ admirabilis. *Hæcine vera*, &c. ut sup. pag. 7.

Considera secundò, per continentiam animam fieri Deo castam sponsam. O quanta dignitas! despondi, ait Apostolus, vos uni viro virginem exhibere Christo. Tertio, sequi in cælo Agnum quocumque ierit, adeò ut nemo possit dicere Canticum nisi virgines electæ à Domino. Quarto, per statum hunc hominem similem esse Christo Domino, qui illum cum esset æterna Sapientia, tum sibi, tum B. Virgini matri, tum Apostolis, tum omnibus specialiter dilectis, ut S. Joanni elegit velut nobilissimum, in quo semen gratiæ fructum centesimum proferrer. Quintò, neque elegit solum, sed per se consilium dedit, dicens: qui potest capere capiat, & per Apostolum, De Virginibus præceptum Domini nõ habet: consilium autem deo tanquam misericordiam consecutus à Domino: Existimo autem hoc bonitatis esse

*1 Cor. 7.
Cur sit Cō-
filijs.*

esse: & rursus qui matrimonio jungit virginem suam benefacit; sed qui non jungit melius facit. Beatior autem erit si sic permanserit secundum meum consiliū. Puto autem quod & ego spiritum Dei habeam. Sed attende in Euangelio quinque Virgines fatuas, & quinque prudentes dici, & vide obsecro, ut inter has verā charitate, & humilitate numereris.

Hæcine vera, &c. ut sup. pag. 7. Confitebor, &c. ut infra pag. 1081.

PUNCTVM III. Considera summam in hoc statu iucunditatem. Primò, quia promisit Dominus quod omnis qui reliquerit Patrem, aut matrem, aut uxorem, aut liberos, centuplum in hac vitâ consequetur. Cre-dis hoc & speras? certè nullis ita ac virginibus se familiarem Dominus ostendit, ut patet in B. Ioanne Euangelista, B. Catharina Senensi, & mille alijs, ut meritò Sponsa dicat: Dilectus meus mihi, & ego illi, qui pascitur inter lilia, scilicet castitatis. Secundò, cum conjuges fiant inter se duo in carne unâ; Virgines solas suas perferunt cruces: conjuges insuper mutuas, quæ ex morbis corporis, & animi, & infortunijs nascuntur. Vnde Sapiens agebat amariorem morte mulierem scilicet viro, ita & crebro mulier talem invenit virum. è contrario castitas velut liliū inter spinas, spargit odorem suavissimum, Deumque & homines oblectat. Tertiò, Quia Virgini datur Manna absconditum, & nomen melius à filijs, & filiabus nomen sempiternum quod non pereat. & certè quis non videat ut Hieronymus: multò meliùs non uxoris servum esse, sed Christi, nec carni servire, sed spiritui.

Hieron.

Hæcine vera, &c. ut sup. pag. 7.

PUNCTVM IV. Considera, Primò, neminem ad hunc statum posse ascendere, nisi à Domino vocatum. Vnusquisque enim donum suum habet ex Deo, neque omnes capiunt verbum hoc, sed qui-

*Non quisvis
sed vocatus
hunc colere
debet.*

quibus datum est: & divisiones, ait Apostolus, gratiarum sunt; unus autem spiritus dividens singulis pro ut vult.

Attende igitur quæ habueris vel habeas, quæ te ad hanc vitam invitent, vel impellant. maximè inspirationes, ut angelicè vivas. Cave obdurare cor, sed confide in Deo, & insta Orationi, ut per illam nervus femoris tui, seu concupiscentiæ, ut in Jacobo signatum, marcescat; Deinde humilitatem co-
Orationi instandum pro continentia.
 le custodiâ castitatis, sciens quod nemo possit esse continens nisi Deus det. Nam per humilitatis custodiam servanda est munditia castitatis. Tertiò, Obedientiam denique erga superiores tuos. Nam ut D. Augustinus de Adamo loquens: Inobientia carnis rebellis promulgat inobedientiam spiritus,
Humilitas custos castitatis.
 & alibi: secretam superbiam castigat ejus manifesta luxuria: *Aspira, &c. & Credo tibi, &c.* ut supra pag. 7.

PUNCTVM V. Considera Primò, quod quemadmodum Virginitas est status valdè sublimis, ita lapsus in eo fit scædus admodum, & gravis. Nonne enim æquum sit sponsa Regis summi ei fidem frangat, & labatur in tepiditatem detestabilem, deseratur à Domino, & in turpissima scelera prolabatur, ut sit in exemplum; atque adeò sicut de Nabuchodonosore dicit Scriptura, quod cor feræ datum est ei: ita tales animæ præ superbia fiunt bestię in peccato obstinatè excoecata, quodque deplorandum, vix unquam seriò convertuntur: imò ab Angelico statu velut in dæmonum pertinaciam devolvuntur & impœnitentiam. Tales enim nullâ sui aut status, aut ordinis commiseratione tangunt: Imò potiùs quàm humiliter se aperiant Confessario, aut alteri, & periculo eripiantur, scandala contemnunt, & animarum plurimarum interitum, atque
Lapsus criminum scædus.
 adeò quasi ipsius Ecclesiæ, quinimo confessionibus,
 Yyy 3 & com-

August.

& communionibus sacrilegis cumulatis semper angustiatæ, & afflictæ hinc dirè torquentur, & thesaurizant sibi iram in die iræ. Quis non horrescet, quis non contremiscet? certissimum enim est, quòd omnis qui se exaltat, nolendo ei aperire peccatum suum qui periculum auertere potest, humiliabitur. Et ut Augustinus: Secreta illa superbia manifestâ seriùs ocyùs luxuriâ castigabitur. Noli igitur altùm sapere, sed time, & summâ cautelâ custodi cor tuum. Attende quomodo Sanctæ Virgines potiùs vitam amittere maluerint, quàm castitatis pati detrimentum, aliæ informes ut fierent à Domino impetrârunt (ut D. Brigitta) ne cui placerent. Vide ergo ut gemmam hanc, & margaritam diligentissimè custodias, & oculos tuos, per quos mors velut per fenestras intrare solet; & B.V. mores, habitum, incessum, &c. tibi finge & æmulare.

Exercitium, pro eo qui cælibem vitam elegit.

Gratiarum
actio.

Contem-
ptus crea-
tura.

Confiteor tibi Domine Rex, & collaudabo te Deum Salvatorem meum, confitebor nomini tuo magno dulcissime IESV, quia elegisti me verè indignum, ut essem sanctus corpore, & spiritu, ut ea tantùm cogitem, quæ tua sunt. Mulier ait Apostolus tuus: alligata est viro, & quæ nupta est cogitat quæ sunt mundi, quomodo placeat viro. Idemq; viro contingit, cum fini duo in carne unâ. Ego verò quomodo placeam uni tibi sollicitus sum, & ero eternùm per gratiam tuam. nulli placere cupio videri, nulli opere vel ornatu placere, nulli displicere timeo, nisi uni tibi Agne immaculate. Quòd mihi ab homine amari, & laudari? tuus sum ego & tibi desponsata est anima mea in sanguine tuo: sequar te quocumque ieris, & sicut oculi ancillæ in manibus domine suæ, ita oculi mei erunt ad te die ac nocte, neque aspiciam unquam, aut inclinabo in creaturam ullam cor meum in æternum.

Tu, ô bone IESV, es unicus amor meus, & desiderium cordis, & oculorum meorum! ô utinam iam cor meum, & caro exultent in te Deo vivo! utinam in silentio ac solitudine loquaris mihi

mihî ad cor, & convertas me ad te, Dulcia enim faucibus meis eloquia tua super mel & favum, ideoq; os meum, & labia mea dicant tibi; omnem ornatum & voluptatem seculi contempsi, Nam quæ in deliciis, & conversatione multâ est, ut Apostolus ait, vivens mortua est tibi ô vita nostra. Dixisti aliquando magni consilij Angele de Angelico hoc statu. qui potest capere capiat, neque præceptum dedisti, sed consilium. O quantas igitur tibi gratias ago, quod ad eum me vocare dignatus sis, ut caperem ego vilissimus, & indignissimus servus tuus, quod non capiunt omnes, Quid illud? Consilium tuum, Angelicum statum, fugam periculorum, conviviorum fabulationes, quæ non sunt ut lex tua, sed pro omnibus esses mihi tu spes mea, & gaudium meum, unus mihi omnia in omnibus.

Gratiarum
actio.

Conserva hoc Deus quod operatus es in me, ne unquam patiar cum fatuis virginibus extinguere lampadem meam fiduciâ vanâ, aut periculosâ conversatione. Ecce enim venis sponse animæ meæ, & toties Deus cordis mei suscepi misericordiam tuam in medio templi tui cordis mei, tenuisti manum dexteram meam, propinasti mihi vinum, ut fugiam omne quod inebriat, vinum germinans Virgines, quod cum bibero non mordebit in sine ut coluber, neque etiam sicut Regulus venena diffundet, vel novissima illius erunt amara quasi absynthium. Vnde hoc mihi, ut horream ad quod trahit concupiscentia mea, nisi à te seminator casti consilij: Tu igitur suscipe me, qui infinitâ dignatione vocasti me, ut tuus totus essem. Tibi uni placere & adherere volo, ne deseras nec proicias me. Te unum videre cupio & amare, fac de me quod placeat tibi; respice queso in me, & sequar magister dulcissime, sonet vox tua in auribus meis, & sileat universa creatura coram te. O spes mea, amor meus, vita mea, Christe IESU, pone te ut signaculum super cor meum, ut signaculum super brachium meum. tu sis enim uti spero, quia diligo te toto corde, totâ animâ, totâ mente, & totis viribus meis, & nihil extra te: si transiero per aquas, sis tu mecum, ne flumina operiant me: si ambulavero per ignem, esto mihi refrigerium, ut sim velut rubus incombustus, denique unus sis mihi omnia, Deus cordis mei & omnia.

Applicatio.

Praxis.

Primò. Sit tibi velut in exemplum proposita vita Mariæ, cuius unius vita omnium est disciplina. Cordè erat humilis, verbis gravis, animo prudens, loquendi parcior, legendi studiosior, intenta operi, verecunda sermone.

Secundò, Prævide manè quæ agenda, & patiènda Deo quæ offer: tempusque tuum ac occupationes ita distribue, ut ordinata omnia sint, stabilemque vitam ducas, ac quietam, sitque modus functionum tuarum facilis, & pius, nihil magis ad pacem, & quietem expedit.

Tertiò, Fuge quantum potes alterius sexus conversatione.

Quartò, Ante omnia humilitatem custodi.

J A C V L A T O R I Æ.

Psalm. 17. **D**ominus Adjutor & Protector meus, in ipso speravi cor meum, & adjutus sum.

Psal. 17. **D**eus meus Adjutor meus, & sperabo in eum, Protector meus, & cornu salutis meæ, & Susceptor meus.

Psal. 29. **E**xaltabo te Domine, quoniam suscepisti me, nec delectasti inimicos meos super me.

C A P V T XXIV.

Meditatio de statu Religiosi.

PRÆLVDIVM I. Constitue te coram Deo & curiâ ejus, & audi invitantem ad bravium.

II. Ora ut gratiam largiatur.

*Finis noster
quis sit.*

*Cum gaudio
Deo ser-
viendum.*

PVNCTVM I. Considera finem vitæ esse hîc cordis munditiem, & perfectionem charitatis, & in altera æternam vitam Dei quæ visionem, & ad hanc perfectionem omnino oportere te contendere, nōne enim ad hoc venisti? & nomen inter currentes, ad bravium professus es? Secundo, neque tamen id gravatè te facere oportet: hilarem enim datorem diligit Deus, vide ut magnas opes & honores, hujus sæculi filius lætus suscipiat, & hoc tu tantum age ut bravium, id est, perfectionem consequaris, & methodum ad eam hoc credis, & unum quæris. Tertiò, Considera verò donum Religiosæ vocationis sanctorum judicio præstantissimæ, & quæ